

Bạn đòi thấy Thiên Chúa?

NguyễnHyVọng

<I> Đôi đáp

Một phật tử có ý chê Kinh Thánh, anh nói: "Kinh Thánh, có thể tóm gọn trong một trang giấy"; và anh khoe: "Cả Thư viện Quốc gia Hoaký cũng không chứa hết lời dạy của Phật."

Một người Công giáo hỏi lại: "Nói dài, nói dở, nói trật lất; và nói hay, nói đúng, nói văn gọn, dăng nào tốt hơn?"

<II> Phật giáo: tác phẩm của phàm nhân

Phật giáo là tác phẩm của phàm nhân, vì thế bất toàn; bất toàn thì sửa chữa, và dù có sửa chữa mãi, thì vẫn bất toàn mãi; và càng thêm vào đó thì biến Kinh Phật thành "thiên kinh vạn quyển", thì càng có nhiều mâu thuẫn và dẫn đến mê lộ.

Dẫn chứng:

1- *"Giáo lý của Phật đã bị các thế hệ sau thêm thắt quá nhiều, khiến cho mâu thuẫn và bị mê tín hóa. Ví dụ Phật giáo Việt Nam có nhiều điều không bà con gì với Phật giáo Ấn độ. Các bộ kinh của Phật chỉ được truyền khẩu qua nhiều thế kỷ, trước khi được ghi lại bằng trí nhớ của môn đệ. Đó là lý do khiến kinh Phật bị thất bản và bị thêm thắt thành "thiên kinh vạn quyển" khiến nhiều người học đạo đã lạc đường rồi, mà vẫn chưa hay biết gì cả, hoặc có biết phần nào cũng cam chịu nhắm mắt đưa chân."*

-- *"Tại sao tôi không ở lại với Phật giáo" của cựu đại đức Huệ Nhật -*

2- Phật giáo Việt Nam coi Phật Thích Ca là vĩ đại nhất; nhưng Phật giáo Tây tạng không đồng ý với Phật giáo Việt Nam.

Nhà báo Sơn Điền Nguyễn Viết Khánh có đặt vài câu hỏi với Đại sư Khen Rinpoche, Viện Trưởng Sera Mey, trong đó có hai câu đáng chú ý:

Nhà báo hỏi: "Có một vị nào tối thượng trên vũ trụ không?"

Đại sư trả lời: "Có, có."

Nhà báo hỏi: "Có phải đó là Đức Phật không?"

Đại sư Tây Tạng nghiêm nét mặt lắc đầu: "Không phải, không phải."

Rồi cười và hạ bàn tay ra hiệu: "Đức Phật còn ở dưới."

3- Phật giáo Tây tạng nhận biết có Đấng cao trọng hơn Phật rất xa, nhưng đáng tiếc là Phật giáo Tây tạng và Phật giáo Việt Nam vẫn thờ "người ở dưới". "Người ở dưới" đã nói: "Mọi người phải tự thấp đuốc lên mà đi", nghĩa là mọi người phải tự lo lấy thân, "người ở dưới" không có năng quyền ban ơn hay giải thoát cho ai.

<III> Ba người bạn nói về giáo chủ của họ:

1- Bạn Hồi giáo cho biết: "Giáo chủ của chúng tôi là Đức Môhamet. Khi ngài ra đi, ngài để lại một năm tóc, và tóc đó được tuyệt đối tôn kính và đặt trong toà nhà rất to lớn và tuyệt đẹp. Qua sự thật đó, giáo chủ của chúng tôi vẫn gần gũi với chúng tôi là con cái của ngài."

2- Bạn Phật giáo chia sẻ: "Giáo chủ của chúng tôi là Đức Phật. Khi ngài ra đi, ngài để lại năm xương, và xương đó được tôn thờ trong Chùa Xá Lợi (Chùa xương Phật). Giáo chủ của chúng tôi gần gũi với chúng tôi qua sự hiện diện đó."

Rồi hai người đó hỏi người bạn Công giáo: “Còn giáo chủ của bạn, sau khi chết có để lại gì không?”

3- Bạn Công giáo nói: “Chúa của chúng tôi sau 3 ngày chết, Ngài đã sống lại. Ngài là Đấng duy nhất của nhân loại đã chiến thắng tử thần, chiến thắng tất cả và chiến thắng mãi mãi. Ngài đang ở giữa chúng tôi, như Ngài đã nói: “Ta ở với các con mọi ngày cho đến tận thế.”

Và Ngài cũng là Đấng duy nhất đã nói: “Ta sẽ trở lại để xét xử toàn thể nhân loại vào Ngày Chung Thăm”.

Có lẽ hai bạn ngạc nhiên là Thiên Chúa của chúng tôi mâu thuẫn, qua hai lời nói đó? Thưa không. Thiên Chúa của chúng tôi không bao giờ mâu thuẫn và không bao giờ lừa dối ai. Thiên Chúa của chúng tôi là Đấng Toàn Năng. Khi Ngài nói “Ta ở với các con mọi ngày cho đến tận thế, là Ngài thực sự ở với chúng tôi qua hai hình thức:

a) Ngài thật sự hiện diện trong hình bánh trong các Nhà Tạm của tất cả nhà thờ Công giáo trên toàn thế giới.

b) Ngài thực sự hiện diện trong linh hồn và bên cạnh những người Công giáo sạch tội trọng, nhưng mắt của phàm nhân không nhìn thấy, mà chỉ những người Công giáo sạch tội trọng mới cảm thấy.

Ví dụ cho hai bạn dễ hiểu:

+ Gió là tạo vật của Thiên Chúa. Sự hiện diện của gió là điều chắc chắn. Chúng ta biết có gió, khi gió lay động cành cây, ngọn cỏ, hay cho chúng ta cảm thấy mát..; nhưng chúng ta không nhìn thấy gió, không biết gió từ đâu đến và gió sẽ đi đâu. Nhiều khi gió đứng bên cạnh chúng ta và im lặng, nhưng vì không nhìn thấy gió, nên không biết gió đang ở bên cạnh chúng ta.

+ Nhiều người vô thần, hoặc theo tôn giáo lầm lạc, khi được ơn trở về với Thiên Chúa, họ cảm nghiệm rất rõ là có Thiên Chúa, mặc dù họ không nhìn thấy Thiên Chúa. Cảm nghiệm đó dẫn họ đến quyết định bỏ tất cả danh vọng, tiền của, địa vị, quyền lợi... đang có, để theo Chúa Giêsu, là Thiên Chúa, để làm chứng cho sự thật sự, là có Thiên Chúa đang sống giữa nhân loại; như trường hợp: Tiến sĩ Paul Williams, Học giả Ấn Độ Mashaba, Học giả Đại hàn Choi Nam Sơn, Bác sĩ Chang Shu Wen, Tu sĩ Phật giáo Avada, Bác sĩ Lert Srichandra, Tiến sĩ Phan Như Ngọc, các Đại đức Phật giáo: Huệ Nhật, Từ Vân, Trí Dũng, Trì Liên, Ngô Thiện, Bùi Ngọc Thắng, ni cô Diệu Thiện...và rất nhiều người khác mà không phàm nhân nào ghi ra hết được.

Và khi Thiên Chúa nói: “Ta sẽ trở lại xét xử toàn thể nhân loại”. Đó là Ngày Chung Thăm, ngày Thiên Chúa sẽ tỏ uy quyền tột đỉnh của một Thiên Chúa Toàn Năng, trước mắt của mọi tạo vật của Ngài. Lúc đó nhân loại sẽ được thấy vinh quang vô cùng của Ngài. Người lành sẽ vô cùng vui mừng, còn kẻ gian ác thì sẽ vô cùng run sợ.

Gió chỉ là tạo vật của Thiên Chúa, mà chúng ta không nhìn thấy, thì Thiên Chúa là Đấng Thiêng Liêng làm sao chúng ta thấy được?

Thế mà Phật giáo và Cộng sản muốn phải nhìn thấy, đụng chạm, kiểm chứng, thí nghiệm được Thiên Chúa thì họ mới tin có Thiên Chúa. Đó không phải là ý nghĩ của kẻ quá ấu trĩ sao?

Phật giáo dạy: “Đừng vội tin một điều gì dù điều đó được ghi trong kinh điển hay sách vở. Hãy quan sát, suy tư, thể nghiệm, thực chứng rồi mới tin.”

Người Cộng sản thì nói: “Tôi không nhìn thấy Thiên Chúa, thì đó là bằng chứng Thiên Chúa không hiện hữu.”

Thánh Kinh: “Kẻ ngu si nói không có Thiên Chúa.”